

льо, приближи сега и ты; тебъ ты оставихъ за най напоконъ.

Кольо.

Добрѣ, господарю, ама кому искате да прикажете, на *сеизинѣ* ли си или на готвачьтъ си, защото азъ гледамъ и коньтъ, азъ съмъ и готвачь.

Грабчо.

Приказвамъ и на единьтъ и на другийтъ

Кольо.

Добрѣ; ама на кого отъ двамата искате първо да заповѣдате?

Грабчо

На готвачьтъ.

Кольо.

Тогазъ почакайте малко, ако обычате. (*Кольо изважда побѣльмыйтъ си фесъ, туря една ветха шубура и припасва една престилка*).

Грабчо.

Каквы сж тия церемонии?

Кольо.

Сега дайте ми каквыто щете заповѣди.

Грабчо.

Принуденъ съмъ, Кольо, таз' вечерь да дамъ угощеніе.

Кольо особенно.

Чудо голѣмо!

Грабчо.

Я кажи ми, ще ли можешъ да ни приготвишъ добры гозбы?